

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Petru Ursache,

judecători: Nadejda Toma și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Chiorescu Nicolae Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat
mun. Xxxxx, str. Xxxxx, nr.xx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.04.2016 – 07.07.2016;

Instanța de apel: 02.08.2016 – 26.09.2016;

Instanța de recurs: 15.11.2016 – 01.02.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din data de 07 iulie 2016, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Codul de procedură penală, Chiorescu Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), lit. d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 34 alin.(1) și art.82 alin.(2) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei fiind calculat din data de 07 iulie 2016, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 23 iunie 2016 până la 07 iulie 2016.

Măsura preventivă aplicată inculpatului sub formă de arest preventiv a fost menținută până la intrarea sentinței în vigoare.

S-a dispus încasarea de la Chiorescu N. în beneficiul statului suma de 100 lei 15 bani, cu titlu de cheltuieli poștale suportate în prezenta cauza penală de instanța de judecată.

2. Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond a stabilit, că inculpatul Chiorescu N. în perioada de timp de la data de 18.02.2016, ora 17:00, până la

data de 19.02.2016, ora 10:00, aproximativ la ora 17:30, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în interiorul vilei din str. Xxxxx, xx, s. Xxx, com. Bubuieci, mun. Chișinău, de unde pe ascuns a sustras un ferestrău electric de tăiat fier de model „Makita” culoare albastru închis la prețul de 3000 lei, un ciocan electric de model „Graphite” culoare închisă la prețul de 2500 lei, 3 cutii de electrozi de model „Standart” la prețul de 200 lei pentru o cutie, în sumă de 600 lei, un disc pentru beton la prețul de 500 lei, 10 discuri metalice de la ferestrău electric de model „Kpatoh” la prețul de 100 lei pentru o unitate, în sumă de 1000 lei, cablu electric cu 3 fire de tip „BBFNG” cu lungimea de 80 metri la prețul de 800 lei și un foarfece agricol de model „Vacub” la prețul de 200 lei, astfel cauzându-i părții vătămate, Galbura S., o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 8650 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Chiorescu N., solicitând admiterea apelului, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului declarat inculpatul Chiorescu N. a invocat următoarele motive:

- pedeapsa aplicată este prea aspră și una neechitabilă dat fiind faptul că cauza penală a fost examinată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală fapt care demonstrează recunoașterea vinei integrale și o conlucrare cu instanța pentru stabilirea adevărului și evitarea cheltuielilor judiciare majore.

- infracțiunea comisă de inculpat se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă pentru care sancțiunea legii penale stabilește și alte pedepse ca munca neremunerată în folosul comunității sau amenda;

Consideră că aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității ar fi o pedeapsă rațională și echitabilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, cu menținerea hotărârii atacate.

Termenul executării pedepsei inculpatului fiind calculat din momentul pronunțării hotărârii, cu includerea duratei aflării în stare de arest preventiv din 23.06.2016 până la 26.09.2016.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat, că starea de fapt și de drept stabilită de prima instanță se află în concordanță deplină cu materialele cauzei, neconstatându-se temeieri de casare a sentinței.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrând just acțiunile inculpatului, Chiorescu N. în baza dispozițiilor art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal și anume "Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere,

în alt loc pentru depozitare sau în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile".

Instanța de apel a reținut, că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, Chiorescu N. a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoscându-și vina, nesolicitând administrarea de noi probe, a solicitat prin cerere scrisă personal examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Ca urmare, instanța de judecată prin încheierea introdusă în procesul verbal al ședinței de judecată din data de 06 iulie 2016 a admis cererea inculpatului, Chiorescu N., astfel încât judecarea cauzei penale s-a desfășurat în procedura simplificată de judecare a cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a statuat, că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că fapta comisă de inculpat constituie infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei.

Instanța de apel a stabilit, că pedeapsa penală aplicată inculpatului, Chiorescu N., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal este una legală iar motivele invocate de inculpat, în cererea de apel sunt lipsite de suport factologic și juridic.

Astfel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a subliniat, că acțiunile inculpatului, Chiorescu N. au fost încadrate în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani iar în conformitate cu art. 16 alin.(3) Cod penal infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca mai puțin gravă.

Instanța de apel a notat, că prima instanță în mod incorect a reținut în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinovăției, deoarece examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzută de art. 364 Cod de procedură penală nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal deoarece ar însemna că, aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Careva circumstanțe agravante în privința inculpatului, Chiorescu N. nu au fost stabilite.

De asemenea, instanța de apel a reținut, că la individualizarea și stabilirea categoriei și mărimea pedepsei în privința inculpatului, Chiorescu N. în mod just prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat (inculpatul anterior a mai comis infracțiuni și a fost judecat, inclusiv la pedeapsa cu închisoare pentru infracțiuni contra patrimoniului. Conform materialelor cauzei penale se caracterizează negativ, oficial nu lucrează, nu domiciliază la locul înregistrării domiciliului și de fapt nu are loc permanent de trai, s-a eschivat de la judecarea cauzei penale în instanța de judecată, fiind anunțat în căutare cu aplicarea măsurii preventive privative de libertate, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de apel a conchis, că prima instanță în mod just a aplicat în privința inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, stabilind comiterea infracțiunii în stare de recidivă, deoarece din materialele cauzei rezultă, că inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24.02.2010 în baza art.187 alin.(2), art.85 Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, și prin cumularea orelor de muncă efectuate în cadrul penitenciarului, a fost eliberat din penitenciar la data de 24.04.2015 în legătură cu executarea pedepsei.

Ținând cont de prevederile art.111 alin.(1) lit. h) Cod penal, instanța de apel a constatat că, inculpatul, fiind anterior condamnat la pedeapsa cu închisoare pentru infracțiune gravă și fiind eliberat la data de 24.04.2015, la data comiterii infracțiunii la 18.02.2016 nu avea expirați 6 ani de la executarea pedepsei, și astfel, inculpatul, Chiorescu N. a comis infracțiunea intenționată mai puțin gravă neavând antecedentul penal precedent stins, și conform prevederilor art.3 4 alin.(1) Cod penal, se consideră că inculpatul a comis infracțiune în stare de recidivă.

În contextul celor menționate, instanța de apel a concluzionat, că pedeapsa sub formă de închisoare aplicată inculpatului, de către prima instanță este o pedeapsă rațională și echitabilă, cât și proporțională faptei prejudiciabile comise în coraport cu gravitatea infracțiunii comise și personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a apreciat drept neîntemeiate argumentele invocate de inculpat, privind aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cât și a apărătorului acestuia privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate față de inculpat dat fiind faptul că Chiorescu N., fiind anterior condamnat la pedeapsa cu închisoare cu executare, fiind eliberat din penitenciar nu a făcut concluzii pozitive și din nou a săvârșit o infracțiune contra patrimoniului.

În concluzie, instanța de apel a statuat, că prima instanță și-a motivat soluția privind necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, pedeapsă care își va atinge scopul și va contribui la corijarea

inculpatului, pentru a nu admite comiterea pe viitor de către acesta a unor infracțiuni.

6. Inculpatul a declarat recurs ordinar la 27.10.2016, prin intermediul oficiului poștal, în termen, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri prin care a aplica față de inculpat o pedeapsă neprivativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct.6) și pct.10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanțele ierarhic inferioare i-au aplicat inculpatului o pedeapsă mai aspră, deși, în opinia recurentului, în privința acestuia putea fi aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ținând cont de toate circumstanțele cauzei în acest sens.

7. Procurorul prin referința depusă, pledează pentru declararea inadmisibilității recursului inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece consideră că pedeapsa aplicată inculpatului, a fost individualizată potrivit prevederilor legale, în acest sens nefiind admise erori de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează, că temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit recursului, deși recurentul invocă temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă potrivit conținutului recursului, acesta nu conține niciun argument în acest sens și nici nu este indicat expres vreunul din temeiurile prevăzute de norma în cauză care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu*

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, recurentul exprimându-și dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de temeii nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, acestea fiind invocate și în cererea de apel și asupra căruia instanța de apel s-a expus, motivație pe care instanța de recurs ordinar o susține.

Astfel în susținerea acestei opinii, Colegiul penal reiterează, că potrivit art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform sentinței instanței de fond menținută prin decizia instanței de apel, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, a cărui sancțiune prevedea pedeapsă amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, instanța aplicându-i inculpatului o pedeapsă de 2 ani închisoare.

La aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a menționat, că inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsă sub formă de închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis, deoarece anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 24.02.2010 în baza art.187 alin.(2), art. 85 Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, și prin cumularea orelor de muncă efectuate în cadrul penitenciarului, a fost eliberat din penitenciar la data de 24.04.2015 în legătura cu executarea pedepsei. Însă, reieșind din faptul că, potrivit prevederilor art. 111 alin.(1) lit. h) Cod penal, inculpatul, fiind anterior condamnat la pedeapsa cu închisoare pentru infracțiune gravă și fiind eliberat la data de 24.04.2015, la data comiterii infracțiunii - 18.02.2016 nu avea expirați 6 ani de la executarea pedepsei, prin urmare inculpatul a comis infracțiunea intenționată mai puțin gravă neavând antecedentul penal precedent stins. Astfel conform prevederilor art.34 alin.(1) Cod penal, instanțele de fond corect au statuat, că inculpatul a comis infracțiune în stare de recidivă.

Mai mult decât atât, conform art. 82 alin.(2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Codul de procedura penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei, cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Astfel, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, ținând cont și de faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat, însă nu a făcut concluziile corespunzătoare, prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate în sancțiunea normei incriminate inculpatului, nu va asigura scopul pedepsei.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Chiorescu Nicolae Xxxxx**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **03 martie 2017**.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti